

Hüznümle Baş Başa Kalıyor Ve Yazmaya Başlıyorum

— Yazan Adam · 08 Nisan 2015

Orjinal boyutu için tıklayın 960x619px.

Yar...

Derin bir hüznün içindeyim

Ne kadar tefekkür etsem, sığ halindeyim

Ufkum, afakım, ülküm, idealim adeta yorgun bugünlerde

Kime baksam, sessizce temaşa edip halini yoklasam telaşın ellerinde

Ben yine

Mahzun ve mazlum olarak

Hüznümle baş başa kalıyor ve yazmaya başlıyorum

Bilmiyorum kimler okuyacak ve bu hicrana sahip çıkacak

Benzer nedenlerle gönül ikliminde buluşarak, ruhi insicama açılacak

Hissiyatıma

Seslenen ve fevkalade etkileyen

Bir besteyle düşüncelere dalıyorum, uzak diyarlar adına

Uçsuz bucaksız bir yola çıkmak istiyorum, refik ve gönül dostlarıyla

Ne, niçin, neden ve hangi gerekçelerle hissiyat yazıyor çareler arıyoruz

Onca edip ve şair

Aklıma geliyor ve yaşadıkları hüznün

Yalnızlıklarında, anlaşılmadıklarında, sevda ve aşklarında

Ruhunun en müstesna sayfalarını açarak hicran ve hüznlerini

Hoş bir seda olarak bilinmeyen, gönül dostlarına bırakarak, yakarıyor

Ne anne ve ne de baba

Ve hatta karındaş olan en yakın akraba

Ömrünü vakfettiğin, her bir açmaz için gayret ettiğin

Fedakârlığın her çehresini sessizce hasrettiğin halde yetinmeyen

Fikir ve düşünceden uzak heva ve hevesler uğruna tahammül ettiklerin

Ne sessiz duran makbere

Ne hissiz bekleyen ve her geçen gün çürüyen bedene

Toprak gibi mümtaz ve mübarek ülfet ve değere, azgın nefse
Ölüm gibi hak ve hakikat gerçeğine, ibret ve idrak otağındaki sese
Beni benden alan ve hüzünle kendine katan mavera ve haşyet ümitlerine

Mustafa Cilasun